

[Miljøministeren]

stere de allerede fastsatte grænser, såfremt de forudsætninger, der har ligget til grund for fastsættelsen, i den mellemliggende periode ændrer sig væsentligt.

Ved udformningen af lovforslaget har jeg lagt vægt på, at grænsen for svovldioxidledningen skal fastsættes for kraftværkssektoren som en helhed.

Dette skyldes to forhold. For det første indebærer en sådan regulering, at kraftværkerne får en fleksibilitet med hensyn til den måde, hvorpå reduktionen skal gennemføres. En sådan fleksibilitet tilgodeser de miljømæssige hensyn og er hensigtsmæssig ud fra en økonomisk betragtning og hensynet til forsyningssikkerheden.

For det andet har jeg med dette lovforslag ikke ønsket at ændre den regulering af luftforureningen fra de enkelte kraftværker, som i dag sker efter miljøbeskyttelsesloven. Det enkelte værk skal fortsat overholde de krav, der er fastsat i godkendelser efter miljøbeskyttelsesloven, og miljømyndighederne kan fortsat bruge miljølovens bestemmelser til at kræve forureningsbegrænsende foranstaltninger på et værk i overensstemmelse med de hensyn, miljøbeskyttelsesloven skal varetage.

Forsyningsselskabernes samarbejdsorganisationer, Elsam, Elkraft og Danske Elværkers Forening, har erklæret sig enige i lovforslagets principper, og jeg er glad for, at selskaberne hermed har vist sig positive over for at påtage sig det ansvar, lovforslaget pålægger dem.

Med lovforslaget og de øvrige initiativer lever vi op til Danmarks internationale tilkendegivelser. Vi vil så vise os som et land med en ansvarlig miljøpolitik, der rækker ud over vore egne grænser, og vise, at vi er villige til at bære de byrder, som en international begrænsning af forureningen medfører.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale det til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Underretning om løn og renter. Selskabers ansvar ved skønmæssige ansættelser).

(Lovforslag nr. L 124).

Lovforslaget går ud på at udbygge og forbedre grundlaget for erklæringsordningen vedrørende selvangivelsen.

Ved rentekontrolordningens gennemførelse pr. 1. juli 1977 blev det pålagt pengeinstitutterne m.v. hvert år at underrette den enkelte kontohaver om størrelsen af ydede eller godskrevne renter samt indestående beløb ved udløbet af det foregående år. Kontohaveren blev således gjort bekendt med de beløb, der indberettedes til skattemyndighederne, hvilket sikrede overensstemmelse mellem selvangivne oplysninger og tilvejebragte kontroloplysninger.

Genem de senere år er der sket en udvikling i retning af, at udfyldelsen af selvangivelsens rubrikker for mange skatteydere erstattes af, at skatteyderen på selvangivelsens forside afgiver erklæring om, at han er indforstået med, at skattevæsenet ved skatteansættelsen af indkomst og formue anvender de nærmere specificerede oplysninger, som skattevæsenet allerede er i besiddelse af som kontroloplysninger.

Denne ordning bygger på, at skatteyderen modtager meddelelse om, hvilke kontroloplysninger der danner det indkomstgrundlag, som erklæringen kommer til at gælde for.

Der foreslås nu skabt hjemmel for, at erklæringsordningen kan udvides til at omfatte obligationsrenter.

Det er praksis, at skatteyderne underrettes om de kontroloplysninger, som indberettes vedrørende dem. Der har imidlertid ikke hidtil været lovhjemmel for en sådan underretningspligt med hensyn til obligationsrenter. Underretningspligten vedrørende lønindtægter o.lign. har hidtil været betinget af lønmodtagerens begæring, men det er praksis, at arbejdsgiveren uopfordret underretter lønmodtageren om de afgivne kontroloplysninger.

Der pålægges nu alle oplysningspligtige vedrørende lønindtægter o.lign. samt renteindtægter en pligt til uopfordret at give skatteyderne underretning om ovennævnte kontroloplysninger.

Lovforslaget omfatter endvidere indførelsen af bødeansvar også for selskaber i tilfælde, hvor der ikke reageres på en skønmæssigt foretaget ansættelse, der er for lav. Samtidig bliver det muligt at straffe den person, der på et selskabs vegne undlader at reagere på den for lave ansættelse.